

К. Є. Науменко, М. Р. Литвин

Левицький Павло Павлович

ЛЕВИЦЬКИЙ Павло Павлович (03. 10. 1859, м. Кронштадт, нині Ленінгр. обл. – 31. 07. 1938, Таллінн) – військовик. Віце-адмірал (1930). Закін. Мор. корпус (1880). Служив на Балт. флоті. Під час рос.-япон. війни 1904–05 у складі 2-ї Тихоокеан. ескадри взяв участь у Цусім. бою; під час 1-ї світової війни командував бригадою підвод. човнів Балт. флоту (1914–15), наглядав за побудовою підвод. човнів (від 1916). Після більшов. перевороту 1917 виїхав до Києва. За Української Держави 1918 – на службі в укр. ВМС; від 1919 – у Добровол. армії ЗС Пд. Росії: нач. упр. резервів офіцерів флоту та чинів Мор. відомства, комендант порту і старший мор. нач. Ялти. Від 1920 – на еміграції у Туреччині, Греції, Естонії. Член емігрант. ветеран. організацій рос. флоту.

Рекомендована література

1. Литвин М., Науменко К. Збройні сили України першої половини ХХ ст. Генерали і адмірالی. Л.; Х., 2007.

Покликання на статтю:

Левицький Павло Павлович / К. Є. Науменко, М. Р. Литвин // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-53805>

2001-2023 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).